

сультантом чотирьох докторів юридических наук и научним руководителем 29 кандидатів юридических наук.

О. Я. Баев користується уваженням и заслуженим авторитетом среди юридического сообщества России и других государств. Ему присущи такі людські якості, як доброземність, інтелектуальність, порядковність. Он користується щирим уваженням студентів, практичних працівників правоохоронних органів, колег.

Редакційна колегія збірника научних трудов «Теорія та практика судової експертизи і криміналістики» поздравляє **Олега Яковлевича Баева** с юбилеем и бажає йому доброго здоров'я, благополуччя, творческого воодушевлення, плідотворної научної діяльності и дальніших успіхів в роботі.

* * *

ІГОР МИКОЛАЙОВИЧ КОЗАЧЕНКО

Відомий судовий медик України, доцент кафедри судово-медичної експертизи Харківської медичної академії післядипломної освіти, кандидат медичних наук, голова Харківського товариства судових медиків і криміналістів ім. проф. М. М. Бокаріуса **Ігор Миколайович Козаченко** народився 21 грудня 1940 р. у м. Харкові.

Його батько, Микола Олександрович Козаченко, у той час працював адвокатом в одній з юридичних консультацій м. Харкова, а мати, Ніна Павлівна Майборода, – навчалась у Харківському медичному інституті. Може саме рід занять батьків і вплинув на обрання в подальшому Ігорем Миколайовичем спеціальності судового медика. У 1958 р. після закінчення із золотою медаллю середньої школи він поступив на лікувальний факультет Харківського медичного інституту. Під час навчання в ньому захопився судовою медициною, був активним членом студентського наукового гуртка. Першими вчителями майбутнього судово-медичного експерта були відомий судовий медик професор М. М. Бокаріус, який у ті часи був проректором із навчальної роботи ХМІ, консультантом кафедри судової медицини й Головою Харківського товариства судових медиків і криміналістів, а також завідувач кафедри судової медицини професор М. П. Марченко та доценти кафедри Л. М. Наместникова й М. М. Губін.

Після закінчення в 1965 р. інституту І. М. Козаченко був призначений на дійсну військову службу, яка розпочалася в Арктиці, у селищі Тіксі на посаді начальника лазарету аеродромно-будівельного полку. Одночасно він виконував обов'язки позаштатного судово-медичного експерта як військового гарнізону, так і Булунського району Якутської АРСР. У 1968 р. пройшов первинну спеціалізацію із судової медицини з курсом судово-медичного дослідження речових доказів на кафедрі судової медицини Військово-медичної академії ім. С. М. Кірова. У подальшому І. М. Козаченку довелося в цьому всесвітньо відомому навчальному закладі опанувати другу спеціальність – експерта-криміналіста й не одного разу підвищувати кваліфікацію. Йому поталанило навчатися та працювати під керівництвом провідних вітчизняних науковців – судових медиків М. І. Авдеєва, В. В. Томіліна, В. І. Молчанова, В. Л. Попова, С. Д. Кустановича, О. Р. Деньковського, О. О. Матишева та ін.

З 1969 р. починається діяльність І. М. Козаченка як штатного військового судово-медичного експерта. Він послідовно обіймає такі посади: 1969–1979 рр. – старший лікар-спеціаліст – судово-медичний експерт 124-ої судово-медичної лабораторії Південно-Кавказського військового округу (м. Ростов-на-Дону); 1979–1989 рр. – начальник 90-ої судово-медичної лабораторії – головний судово-медичний експерт Туркестанського військового округу (м. Ташкент); 1989–1993 рр. – начальник 63-ої судово-медичної лабораторії – головний судово-медичний експерт Західної групи військ у Німеччині. У 1985 р. І. М. Козаченку присвоєно військоове звання «полковник медичної служби». Він є учасником бойових дій в Афганістані, має бойове поранення. У 1979–1980 рр. взяв безпосередню активну участь у формуванні судово-медичної служби обмеженого контингенту радянських військ у Демократичній Республіці Афганістан і протягом дев'яти років як головний спеціаліст округу з успіхом керував цією службою. Став одним із організаторів підготовки до відправлення з Афганістану на Батьківщину тіл загиблих воїнів, що, до речі, здійснювалось уперше за всю історію СРСР. Особисто в бойових умовах виконував найбільш складні судово-медичні та криміналістичні експертизи для органів дізнання, військової прокуратури й контррозвідки. Багаторазово виступав у судах вищих інстанцій. За оцінкою командування, зарекомендував себе як ерудований, досвідчений, принциповий судовий експерт, талановитий організатор і керівник.

У 1994 р. після звільнення з лав Збройних Сил І. М. Козаченко був прийнятий на посаду старшого викладача кафедри судово-медичної експертизи Харківської медичної академії післядипломної освіти. У 2002 р. захистив кандидатську дисертацію за темою: «Судово-медичні критерії визначення взаємного розташування постраждалого та зброї при пораненні з автомата АК-74», у 2004 р. отримав учене звання «доцент». Він – автор понад 100 наукових

праць, серед яких шість винаходів, навчальний посібник, методичні рекомендації. Крім того, І. М. Козаченко вніс 13 раціоналізаторських пропозицій. Член редколегії восьми збірників наукових праць і довідникових видань. Багато років виконує обов'язки завідувача навчальної частини кафедри. Працює над докторською дисертацією з проблем пневмострільних ушкоджень.

У 2004 р. І. М. Козаченка обрано Головою Харківського товариства судових медиків і криміналістів ім. проф. М. М. Бокаріуса. За його ініціативою у 2006 р. започатковано «Бокаріусовські читання» як міжнародні науково-практичні конференції судових медиків і криміналістів з виданням збірників наукових праць, у двох з яких (2006 та 2008 рр.) він був відповідальним редактором.

Свою педагогічну, наукову та громадську діяльність І. М. Козаченко поєднує з практичною експертною роботою. Він є судово-медичним експертом вищої кваліфікаційної категорії, зокрема бере участь у складних комісійних судово-медичних експертизах за дорученням органів досудового слідства й судів.

І. М. Козаченка нагороджено 15 медалями та відзнакою «Отличнику здравоохранения».

Редакційна колегія збірника наукових праць «Теорія та практика судової експертизи і криміналістики» вітає **Ігоря Миколайовича Козаченка** з ювілеєм і бажає йому доброго здоров'я, благополуччя, творчої наснаги, плідної наукової діяльності та подальших успіхів у праці.